

TEHDY ŘEKLA MITRA:
 PROMLUV K NÁM O LÁSCE.

A Mustafa pozvedl hlavu, pohlédl na lidi a na ně
 padl klid. I řekl důrazným hlasem:

Když vám pokyne láska, následujte ji,
 i když jsou její cesty tvrdé a strmé.
 A ovanou-li vás její křídla, vzdejte se jí,
 i když vás může zranit meč, skrytý mezi jejími
 perutěmi.

A když k vám promluví, uvěřte v ni,
 i když její hlas může rozmetat vaše sny jako seve-
 rák, pustošící zahradu.

Neboť láska vás nejen korunuje, ale také přibí-
 jí na kříž.

Láska vám dává růst, láska však u vás dělá také
 průklest.

Neboť jak vystupuje k vašemu vrcholu a laská vaše
 nejněžnější větévky, chvějící se v slunci,
 tak také sestupuje k vašim kořenům, Inoucím
 k zemi, a otrásá jimi.

Svazuje vás jako snopy obilí.
 Vymlacuje vás, aby vás obnažila.
 Prosívá vás, aby vás zbavila plev.
 Vymílá vás doběla.
 Hněte vás, dokud nezvláchníte.

A pak vás postoupí svému svatému ohni, abys-
 te se stali svatým chlebem pro svatou hostinu Boha.

To vše má láska s vámi učinit, abyste mohli po-
 znat tajemství svého srdce a v tomto poznání se stali
 zlomkem srdce Života.

Ale kdybyste snad ze strachu hledali jen pohodu
 a rozkoš lásky,

pak by bylo pro vás lépe, kdybyste přikryli svoji
 nahotu a odešli z mlatu lásky

do jednotvárného světa bez střídání ročních dob,
 kde se budete smát, ne však celým svým smíchem,
 a kde budete plakat, ale ne všemi svými slzami.

Láska dává jen sebe a bere jen ze sebe.
 Láska neovládá, ani nechce být ovládána.
 Neboť lásce postačuje láska.

Milujete-li, neměli byste říkat: ‚V mém srdci je
 Bůh‘, ale spíše byste měli říci: ‚Jsem v srdci Boha!‘

A nedomnívejte se, že můžete usměrňovat běh
 lásky, neboť láska, uzná-li vás toho hodnými, bude
 sama řídit váš běh.

Láska nemá jiné přání než naplnit sebe samu.
 Ale milujete-li a musíte-li nezbytně mít nějaká
 přání, pak ať jsou to tato přání:

Roztát a být jako horská bystřina, zpívající svou
 píseň noci.

Poznat bolest z přemíry něhy.

Být poraněn svým vlastním pochopením lásky,
 a krvácet dobrovolně a radostně.
 Probouzet se za úsvitu s okřídleným srdcem a vzdá-
 vat díky za další den lásky;
 odpočívat v poledne a rozjímat o extázi lásky;
 vracet se večer domů s vděčností
 a pak usínat s modlitbou za milovanou bytost
 v srdci a s písní chvály na rtech.

POTOM ZNOVU PROMLUVILA MITRA
 A ŘEKLA: CO NÁM POVÍŠ
O MANŽELSTVÍ, MISTŘE?

A on odpověděl:
 Spolu jste se zrodili a spolu buďte navždy.
 Buďte spolu, dokud bílé perutě smrti nerozprá-
 ší vaše dny.
 Buďte spolu i v mlčenlivé paměti boží.
 Ale ať jsou ve vaší pospolitosti prostory
 a nebeské vánky tančí mezi vámi.

Milujte se navzájem, ale nečiňte si z lásky pouta:
 nechť je láska spíše mořem, vlnícím se mezi břehy
 vašich duší.

Plňte si vzájemně své číše, ale nepijte z jediné číše.
 Dávejte si vzájemně ze svého chleba, ale nejezte
 vždy jen z téhož krajíce.

Zpívejte, tančete a radujte se spolu, ale dopřejte
 jeden druhému, aby byl sám,
 právě tak, jak jsou samy struny loutny, i když se
 všechny zachvívají stejnou melodií.

Dávejte si svá srdce, ale ne proto, abyste si je vzá-
 jemně svěřovali do opatrování.

Neboť vaše srdce může obsáhnout jen ruka Života.
 A stůjte při sobě, ale ne příliš blízko sebe:
 neboť pilíře chrámu stojí odděleně
 a dub neroste ve stínu cypřiše, ani cypřiš ve stínu
 dubu.